

ling, er Maaden, hvorpaa den fordeles. Det synes, som om man paa dette Omraade mangler bestemte Regler, hvorefter de forskellige Skoleraad omkring i Amterne skulle rette sig. I alt Fald har man oppe i Tisted Amts Skoleraadskreds en Regel for Uddelingen af denne Bevilling, som efter min Mening er aldeles forkastelig. Skoleraadet deroppe har nemlig den Mening, at naar en Lærer indlader sig paa at holde fælles Undervisning om Aftenen for unge Piger og unge Karle — hvad der finder Sted paa mange Steder i Landet — er det det samme, som at han ikke er kvalificeret til at faa Del i denne Bevilling til Aftenskolen. Skoleraadet deroppe har for 2—3 Aar siden vedtaget, at naar en Lærer indlader sig paa denne Fællesundervisning, faar han ikke Del i denne Bevilling. Man har til Motiv for dette Standpunkt kun dette, at det ikke kunde gaa godt med Moraliteten at støtte en saadan Lærer. At lade unge Piger og unge Karle gaa sammen til Aftenundervisning var noget aldeles utilladeligt, noget, som paa ingen Maade kunde tilstedes. Det Syn paa Sagen mener jeg er saa fejlagtigt, at der er al Grund til at faa det ændret og det snarest muligt. Jeg vil derfor tillade mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Kirkeminister, om han billiger en saadan Fremgangsmaade fra Skoleraadens Side, og om han ikke finder Anledning til at paalægge vedkommende Skoleraad for Tisted for Fremtiden kun at tage Hensyn til, om Lærerne holde Undervisning eller ej. Maa jeg endnu tillade mig den Bemærkning, at disse unge Mennesker jo have siddet paa Skolebænk sammen, og man skulde da ikke synes, det havde meget at sige, at de, naar de blev 1—2 Aar ældre, fortsatte deres Undervisning, og det er jo naturligt, at de unge Kvinder lige saa godt kunne føle Trang til at faa deres Kundskaber udvidede som unge Karle. Naar det er blevet fremhævet, at denne Tale om Uomoraliteten ikke havde noget paa sig, er der ganske vist af et æret Medlem af Skoleraadet blevet svaret, at det kunde aldrig gaa an. Naar man da har fremhævet over for ham, at de unge Mennesker gaa sammen ved enhver anden Lejlighed, f. Eks. gaa sammen til Indremissionsmøder, svarer

han ganske gemytlig: De ere da under Ordets Tugt. Det kan være muligt, at de ere under Ordets Tugt, men at deres Moralitet skulde være bedre forvaret i Indremissionsmøder end ved andre Møder som f. Eks. Aftenskolemøder, tvivler jeg meget om. Jeg haaber derfor, at den højtærede Minister vil tage denne Sag under alvorlig Overvejelse, og at Tisted Skoleraad kan faa Paalæg om ikke at tage saadanne Hensyn.

Saa har jeg til Slutning en Ting, som det tilfældigvis er faldet i min Lod at omtale. Som bekendt er den Statsunderstøttelse, som tildeles trængende Elever ved Seminarierne, tidligere bleven uddelt af en staaende Kommission, men ved den ny Seminarielov blev det ordnet saaledes, at Stipendieuddelingen foretages af Seminariet selv, altsaa af dets Forstander og Lærere i Forening. Denne Ordning er jo sikkert for saa vidt udmærket, som det er en temmelig sikker Sag, at vedkommende Seminarieforstander og Lærere have det bedste Kendskab til Elevernes Trang. Men naar det hænder sig, hvad der er blevet mig meddelt som ganske paalideligt, at Seminarieforstanderne bruge Uddelingen som Straffemiddel, er det i højeste Grad uheldigt. Det skal have fundet Sted ved Rarum Seminarium. Jeg fremhæver det her, ikke fordi jeg personlig har nogen Anledning til at komme den vedkommende Seminarieforstander til Livs, men kun for at forebygge, at Stipendieuddelingen i Fremtiden benyttes paa denne Maade. Der var en Klasse, 3dje Klasse, der kom i Uoverensstemmelse med en Lærer, og det blev paalagt dem, at de skulde gøre ham en Undskyldning. Det skete, men flere Ting kom til, og Uoverensstemmelsen vedblev at bestaa. Seminarieforstanderen fandt da Anledning til at give vedkommende Klasse en lille Revselse, og det skete paa den Maade, at Stipendieuddelingen foretoges paa en vilkaarlig Maade, hvad ogsaa til Dels er indrømmet fra Seminariet selv. Det var ønskeligt, om det ikke mere fandt Sted.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg haaber, at den højtærede Kultusminister vil tage alt muligt Hensyn dertil, og at Finansudvalget tillige vil tage Hensyn til den lille Bevilling paa 200 Kr.